

stiller sig til den finansielle Side af Sagen. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde den 23. Marts 1920. Han sagde: „Tiden er inde til at reagere mod alle de Lovforslag, som fremkommer, og hvis eneste sikre Udbytte er Udgifter. Den højtærede Finansminister, som er til Stede her, har sikkert fulgt denne Forhandling med Opmærksomhed, og jeg antager, at han i betydelig Grad er enig med det ærede Medlem fra Sønder Vinge og mig. Vi maa være noget forsigtige, det kan ikke gaa an i det uendelige at blive ved at vedtage Udgifter. Det bedste, der findes paa det Omraade, vi her taler om, er Forevisningshaver samt de Forsøgsstationer, vi allerede har. Vi har en stor Gaard paa Fyn; hvad skulde der være i Vejen for at tage en 10—20 Tønder Land af den, hvis man endelig vil demonstrere de Forsøg, der her foreslaas? Lad os blive ved det, vi har paa dette Omraade! Nu maa vi til at standse Udgifterne!“ Se, det var, medens vi havde det foregaaende Ministerium, Venstres nuværende Formand stillede sig saadan overfor en Sag, hvor den kalkulerede Udgift var 10 000 Kr. Jeg finder, at der i den Anledning er Grund til at spørge, om den højtærede Minister mener, at Udgifterne kan klares med ca. 10 000 Kr., og om den højtærede Landbrugsminister deler sin Partifælles finansielle Betæneligheder, eller om man nu er kommet ind i en Situation, hvor finansielle Betæneligheder ikke længer spiller nogen Rolle for Venstre. Med disse Bemærkninger skal jeg paa det bedste anbefale selve Sagen til velvillig Be-handling.

Carlsen-Skiødt: Det foreliggende Lovforslag blev fremsat her i Tinget første Gang den 17. Marts 1920, og den daværende Landbrugsminister udtalte da, at han haabede, det vilde blive gennemført i den Samling. Der kom imidlertid et politisk Jordskælv faa Dage efter, og det medførte blandt andet, at Lovforslaget ikke blev gennemført i den Samling. Nu fremsættes det i uforandret Skikkelse og gaar som allerede nævnt ud paa, at Staten forpagter Østergaard Matr. Nr. 26 a af Brøndbyvester By og Sogn. Det er en Ejendom paa ca. 50 ha, og paa denne Ejendom skal der altsaa anlægges en større Prøveplantning eller Iagttagelsesplantning for Frugttræer for at komme til Klarhed over, hvilke Sorter der bedst egner sig til Dyrkning her i Landet ifølge

vort Klima, og hvilke Sorter der er mest rentable. Efter Overslaget skulde Udgifterne det første Aar være ca. 48 000 Kr., medens Indtægterne er kalkulerede til ca. 38 000 Kr., hvorved der altsaa vil fremkomme et Underskud paa ca. 10 000 Kr., og noget lignende vil Udgifterne til Indkøb af Frugttræer, Plantning af Læbælter o. s. v. udgøre.

Jeg vil nu tillade mig at fremdrage nogle af de Ting, der særlig taler for Opprettelse af en saadan større Forsøgsvirksomhed; som tidligere omtalt har vi allerede nogle mindre Forsøgsplantninger herhjemme. Først og fremmest vil den i de senere Aar foretagne stærke Udstykning af Jord i mindre Landbrug bevirke, at det bliver nødvendigt at anvende en anden Dyrkningsmaade paa disse mindre Jordarealer, for at vedkommende Ejer eller Bruger deraf kan faa et rimeligt Udbytte. En saadan mere intensiv Dyrkning har man f. Eks. i Holland, og Befolkningens Tilvækst her i Landet vil nødvendigvis, at der etableres bedre Levemuligheder for den. Det er jo ikke nok, at man udstykker Jorden, der maa ogsaa skabes Betingelser for, at de, der dyrker Jorden, kan faa den nødvendige Indtægt til Livets Ophold.

Der er, som sagt, allerede anlagt ikke saa faa mindre Frugtplantager her i Landet. I Odense Amt, hvor jeg er bedst kendt, findes de største eller fleste Frugttræplantager, men der er den store Ulempe ved disse Frugtplantager, at der er alt for mange Sorter at vælge imellem, og man staar endnu famlende overfor Spørgsmaalet om, hvilke Sorter der egner sig særlig til Dyrkning. Der er nemlig i Aarenes Løb, ikke mindst fra Sydtykland og Frankrig, indført en hel Del Frugttræsorter, saavel Æbler som Pærer, der slet ikke egner sig for vort Klima, og det er et Forhold, som har bragt Frugtplantningen og Frugtdyrkingen i Miskredit herhjemme. Grunden er ikke den, at vort Klima ikke egner sig for Frugtavl, men det er ganske simpelt den, at vi har faaet plantet en hel Del sydtyiske og franske Sorter, som ikke egner sig for vort Klima. Af andre Lande, der har oparbejdet en stor Frugtavl, er der meget at lære. Tyskland har gennem en lang Aarrække været klar over, at det var nødvendigt af Hensyn til den tætte og stærkt voksende Befolkning at gaa over til at udnytte Jorden stærkere, og Frugttræplantningen spiller en stor Rolle der, blandt andet er der i mange Provinser i Sydtykland plantet